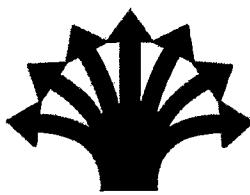

الله
لهم

پژوهشگاه مواد و انرژی

سنتز کاربیدبور از طریق احیاء حرارتی با منیزیم

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته مهندسی مواد - سرامیک

مهدی شفیعی آفارانی ۱۳۸۲ / ۸ / ۴۰

استاد راهنما :

دکتر علیرضا آقایی

سازمان اطلاعات مرکز علمی ایران
تهریه مدارک

استادان مشاور :

دکتر بیژن افتخاری - دکتر کاووس فلامکی

شهریور ۷۸

۸۸۱۲

الف

چکیده

در این پژوهه با استفاده از روش سنتز احتراقی و بهره‌گیری از مواد اولیه‌ای همچون اکسیدبور، دوده و فلز منزیم، در اتمسفر هیدروژن، پوئر کاربیدبور سنتز گردید. در این راستا برخی از عوامل مؤثر و تهیه کاربید بور از قبیل نسبت مولی اجزاء، دمای واکنش، استفاده از جوانه و مقدار آن و اثر عملیات حرارتی بر محصول بدست آمده بررسی شد.

برای تعیین ویژگیهای محصول، از روش‌های BET, SEM, XRD استفاده شد.

نتایج حاصل از این بررسی‌ها نشان داد که استفاده از ۶ قسمت مولی Mg ، ۲ قسمت مولی $B_3O_۳$ و ۱ قسمت مولی C، بهترین شرایط ترکیبی را در دمای $1100^{\circ}C$ مهیا می‌سازد. همچنین نتایج حاصل از آزمایش‌های XRD نشان داد که استفاده از پودر کاربید بور به عنوان جوانه به افزایش قابل توجهی در میزان محصول منجر می‌گردد. عملیات حرارتی مجدد محصول سنتز شده در دمای $1200^{\circ}C$ نشان داد که پس از انجام این عملیات، جابجایی فواصل بین شبکه‌ای و افزایش اندازه ذرات پودر صورت می‌گیرد.

سپاسنامه

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که الطاف بی کرانش همواره بر سر همه کائنات
سایه افکنده است. خداوندی که همه بندگانش را به سپاسگزاری دعوت کرده است.
وظیفه خود می دانم که از کلیه سرورانی که در انجام کار حاضر مرا یاری کردند، تشکر و
قدرتانی نمایم. از آقای دکتر مضطربزاده ریاست محترم پژوهشگاه به خاطر امکانات قابل
توجهی که جهت انجام پروژه برای دانشجویان مهیا می کنند، سپاسگزارم. از استاد ارجمند
آقای دکتر علیرضا آقایی که همواره با گشاده رویی مرا از راهنمایی های بی دریغشان بهره می
ساختند و آموخته های بسیاری را مدیون ایشان هستم، بسیار سپاسگزارم. همچنین از آقایان
دکتر بیژن افتخاری یکتا و دکتر کاووس فلامکی که از راهنمایی های ارزند و همیشگی شان
استفاده فراوانی بردم، تشکر می نمایم.

از آقایان دکتر مهران صولتی هشجین، ریاست محترم پژوهشگاه سرامیک، دکتر علی اکبر
فراشیانی، مهندس سید نوید رضوی، مهندس سعید صافی نجف آبادی و مهندس محمد
رضوانی که در انجام این کار از کمکهای مکرر ایشان استفاده نمودم، سپاسگزارم.

از آقایان دکتر کاووس فلامکی، سیدنصرالله... صفوی، مهندس محمد حسین مرادلی،
مهندس سید بهزاد طباطبایی و مهندس بختیاری از پژوهشگاه صنعت نفت و خانمها

مهندس صدیقه خطیب زاده، مهندس مهناز خنجری و مهندس فرخ سادات هالک که در انجام آنالیزهای مختلف کمک‌های شایانی نمودند، سپاسگزارم.

از آقای دکتر رحیم نانی و همکارانشان در پژوهشکده نیمه‌هادی‌ها که در تجهیز کوره تیوبی کمک‌های قابل توجهی نمودند تشکر می‌نمایم.

از آقای حسن کاویانی نیا که برای تایپ پایان‌نامه خدمات زیادی کشیدند، سپاسگزارم.

از تکنیسین‌های پرتلاش پژوهشکده سرامیک آقایان عباس کشاورز، ابراهیم جباری، حسن کاویانی نیا و همچنین از کارکنان پشتیبانی آن پژوهشکده آقای ابوالحسن طلایی‌فر، خانم مریم دهقان و نیز آقای عباس علی نصرآبادی به خاطر کمک‌های فراوانشان تشکر می‌نمایم.

از آقای دکتر Thevenot از کشور فرانسه که با ارسال مقاله به انجام این کار کمک کرد، سپاسگزارم.

از کارکنان محترم انبار، تأسیسات، تدارکات و کارگاه که در تهیه مواد اولیه و تجهیز و راه اندازی کوره کمک‌های در خور توجهی نمودند، تشکر می‌کنم.

از آقایان آرش رضایی و محمد دولابی به خاطر زحماتشان در تحصیلات تکمیلی سپاسگزارم.

از آقای دکتر اسفندیار افشاری و خانمها دولت سامیاکلانتری، مریم ایزدیار، مینا شفیعی و فاطمه تندروان مرادی که در جستجو و تهیه مقالات و مراجع مرا یاری دادند، تشکر و قدردانی می‌نمایم.

در پایان از کلیه کسانی که در این کار مرا یاری دادند و نامشان از قلم افتاده است، تشکر می‌نمایم. دوام توفیقات الهی همگان را از حضرت احادیث خواستارم.

مهدی شفیعی آفارانی

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه	۱
فصل اول: مروری بر منابع مطالعاتی	۲
۱-۱-روش‌های تهیه کاربید بور	۲
۱-۱-۱-روش‌های صنعتی تهیه پودر	۲
۱-۱-۱-۱-احیاء اکسید بور یا اسید بوریک با کربن	۲
۱-۱-۱-۲-احیاء اکسید بور با منیزیم در حضور دوده	۳
۱-۲-روش‌های آزمایشگاهی تهیه کاربید بور	۶
۱-۲-۱-روش‌های تهیه پودر	۶
۱-۲-۲-۱-لایه نازک تهیه شده به روش CVD	۷
۱-۲-۲-۲-الیاف	۷
۱-۲-۲-۳-رشد بلور	۸
۱-۲-۴-سینترکردن پودرهای کاربید بور	۸
۱-۲-۵-سینترکردن بدون فشار	۸
۱-۲-۶-پرس گرم	۹
۱-۲-۷-پرس ایزوفستاتیک گرم	۱۰
۱-۲-۸-سینترکردن با مایکروویو	۱۱

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱۱	۱-۳-نمودار فازی سیستم C-B
۱۲	۱-۴-ساختار بلوری کاربید بور
۱۳	۱-۵-خواص شیمیایی کاربید بور
۱۴	۱-۶-خواص فیزیکی کاربید بور
۱۴	۱-۶-۱-چگالی
۱۵	۱-۶-۲-ضریب انبساط حرارتی
۱۵	۱-۶-۳-ظرفیت گرمایی ویژه
۱۵	۱-۶-۴-خواص ترمومادئیک
۱۶	۱-۶-۵-سختی
۱۸	۱-۶-۶-استحکام
۱۸	۱-۶-۱-۱-اثر تخلخل و اندازه دانه
۱۹	۱-۶-۲-۱-رفتار در دمای بالا
۱۹	۱-۶-۳-چermگی
۲۰	۱-۶-۴-۱-مدول یانگ
۲۱	۱-۶-۵-ضریب پوآسون
۲۱	۱-۶-۱۰-۱-مدول برشی
۲۲	۱-۶-۱۱-۱- مقاومت به شوک حرارتی
۲۲	۱-۶-۱۲-۱- انرژی شکست

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۲۲	۱-۷- کاربردهای عمدۀ صنعتی کاربید بور
۲۲	۱-۷-۱- کاربردهای براساس سختی
۲۳	۱-۷-۲- کاربردهای شیمیایی
۲۳	۱-۷-۳- کاربردهای الکتریکی
۲۳	۱-۷-۴- کاربردهای هسته‌ای
۲۵	فصل دوم: فعالیت‌های تجربی
۲۵	۲-۱- مواد اولیه
۲۷	۲-۲- تهییه پودر کاربید بور
۳۰	۲-۳- آنالیزهای انجام شده
۳۱	فصل سوم: نتایج و بحث
۳۱	۳-۱- اثر استوکیومتری
۳۴	۳-۲- اثر دما
۳۷	۳-۳- اثر جوانه
۴۰	۳-۴- اثر عملیات حرارتی
۴۴	فصل چهارم: جمع بندی کلی
۴۵	- پیشنهادها
۴۶	- مراجع

مقدمه

کاربید بور دارای نقطه ذوب بالا، سختی بسیار زیاد، خواص مکانیکی خوب و چگالی پایین است. این ماده مقاومت بسیار خوبی در برابر حملات شیمیایی دارد و جذب نوترون آن بالاست. امروزه در ساخت قطعات جاذب نوترون، زره‌های سبک، سایندها و غیره به کار می‌رود [۱]. کاربیدبور از ترکیبات متفاوتی برخوردار است. ترکیبی از کاربیدبور برای اولین بار در سال ۱۸۵۸ میلادی کشف شد. بعد از آن Joly در سال ۱۸۸۳ و Moissan در سال ۱۸۹۴ میلادی به ترتیب ترکیبات B_3C و B_6C را شناسایی کردند. ترکیب C_3B نیز در سال ۱۹۲۶ مشخص گردید. پس از سال ۱۹۵۰ مطالعات گوناگونی بر ساختار و خواص این ماده انجام گرفت [۱]. با توجه به خواص ذکر شده و کاربردهای راهبردی این ماده در صنایع مختلف، سنتز آن به عنوان اولین گام برای تهیه قطعات مورد نیاز کشور ضروری به نظر می‌رسد. از میان روش‌های مختلف سنتز کاربید بور، روش احیاء حرارتی با منیزیم به دلیل نیاز به دمای پایین تر و به دست آمدن محصول بسیار ریز انتخاب گردید و برخی از عوامل مؤثر بر آن بررسی شد.

فصل اول

مروزی بر منابع مطالعاتی

۱-۱ روش‌های تهیه کاربید بور

امروزه کاربیدبور به روش‌های گوناگونی تهیه می‌گردد. این روشها را می‌توان به دو دسته صنعتی و آزمایشگاهی تقسیم نمود.

۱-۱-۱ روش‌های صنعتی تهیه پور

تولید سالیانه این ماده در کشورهای غربی در حدود ۵۰۰-۶۰۰ تن است [۲].

۱-۱-۱-۱ احیاء اکسید بور یا اسید بوریک با کربن

واکنش کلی به صورت زیر است:

این واکنش شدیداً گرم‌آگیر است ($\Delta H = 1812 \text{ kJ/mol}$) [۲] و در دو مرحله رخ می‌دهد:

برای تهیه کاربیدبور از این روش ابتدا بریکت‌هایی (قطعات مکعبی) از مخلوط B_2O_3 و C تهیه و در یک کوره قوس الکتریکی قرار می‌گیرند. آنگاه دمای ناحیه مرکزی کوره را به $2500-2200^{\circ}C$ می‌رسانند و کلوخه‌هایی با ترکیب تقریبی $B_{4/2}C$ که حاوی درصد کمی گرافیت آزاد است به دست می‌آید. نسیپ این کلوخه‌ها، خرد شده و آسیاب می‌گردد و ناخالصی‌های ایجاد شده طی آسیاب کردن با اسیدشوبی خارج می‌شود. با توجه به این‌که مناطق بیرونی کوره از دمای کمتری برخوردارند ($1200-2200^{\circ}C$) دارای محصولات واکنش نکرده بوده و باید مجدداً در چرخه تولید قرار گیرند [۱،۳-۵].

برای سنتز کاربیدبور از یک کوره تیوبی گرافیتی با اتمسفر کنترل شونده در محدوده دمایی ($1800-1900^{\circ}C$) نیز می‌توان استفاده کرد. در این حالت کاربید بور استوکیومتری با دانه‌های ریز ($5-5\mu m$) به دست می‌آید، ولی بازده آن کمتر از کوره قوس الکتریکی است [۱،۳،۴].

۲-۱-۱-۱ احیاء اکسید بور با منیزیم در حضور دوده^(۱)

در این روش واکنش به شدت گرمایانه و به صورت زیر است [۱]:

ماده اولیه تأمین کننده اکسیدبور در این واکنش معمولاً B_2O_3 ، اسید بوریک و یا بوراکس [۶] است. از دوده و یا هیدروکربنهای محلول مانند اتیلن گلیکول و شکر نیز جهت تأمین کربن استفاده می‌گردد [۷].

این روش جزء روش‌های سنتز احتراقی^(۲) محسوب می‌گردد و در دسته بندی روش‌های

احتراقی، در گروه واکنشهای ترمیت^(۱) قرار می‌گیرد. در این گروه از واکنشها معمولاً "از مخلوط Al و یک اکسید فلزی استفاده می‌گردد"^[۸]. این واکنش دارای دو مرحله است. مرحله اول احیاء اکسید بور با منیزیم و بدست آمدن بور فلزی و مرحله دوم ترکیب بور با کربن و تشکیل کاربید بور است. مرحله اول این واکنش اهمیت زیادی دارد؛ زیرا قسمت عمده انرژی لازم برای ادامه واکنش و تشکیل محصول در این مرحله ایجاد می‌شود^[۹]. مخلوط مواد اولیه را می‌توان به طور موضعی از یک نقطه گرم کرد و واکنش پس از افروزش^(۲) ادامه یابد و یا مواد واکنش دهنده را در کوره قرار داد و آن را تا دمای ۱۰۰۰-۱۲۰۰°C گرم کرد^[۱]. دمای سیستم پس از آغاز واکنش به سرعت بالامی رود و به دمای نهایی احتراق^(۳) که بسیار بالاتر از دمای شروع واکنش است، می‌رسد و موج خود احتراقی به سرعت کل سیستم را در بر می‌گیرد^[۹].

از عوامل موثر بر واکنشهای احتراقی می‌توان اندازه و توزیع اندازه ذرات، چگالی قطعات پرس شده، اتلاف حرارتی، روش افروزش، دمای افروزش و سرعت گرم کردن و استوکیومتری مواد واکنش دهنده را نام برد^[۹].

در واکنشهایی که یک فاز مذاب وجود دارد، عامل کنترل کننده احتراق ممکن است فرایند نفوذ^(۴) یا مکش لوله‌های مویین باشد. اندازه ذرات تعیین می‌کند که کدام یک از این دو در کنترل احتراق بیشتر عمل می‌کند. هر چه اندازه ذرات کوچکتر باشد، فرایند نفوذ بر کنترل احتراق اثر بیشتری می‌گذارد. علاوه بر این، افزایش اندازه ذرات، باعث کاهش دمای نهایی احتراق و کاهش سرعت موج خود احتراقی می‌گردد^[۹].

گفته می‌شود که یک چگالی بهینه برای قطعات پرس شده وجود دارد. چگالی کم قطعه تماس

1. Thermite	2. Ignition
3. Maximum of combustion Temperature	4. Diffusion

اندک ذرات با یکدیگر را در پی دارد که منجر به عدم پیشرفت واکنش می‌گردد. از سوی دیگر چگالی قطعه نباید آنقدر زیاد باشد که به اتلاف حرارتی زیاد، ناشی از هدایت حرارتی بالای محصول، از منطقه واکنش منجرگردد؛ زیرا چنین حالتی ادامه واکنش را مشکل می‌کند. همچنین بالا بودن چگالی در مواردی که فاز مایع وجود دارد، باعث جلوگیری از خروج گازهای درون قطعه می‌شود و گاهی فشار ایجاد شده در حفرات به متلاشی شدن قطعه منجر می‌گردد [۹].

اتلاف حرارتی بر دمای احتراق، سرعت انتشار و پایداری موج احتراق اثر می‌گذارد. شکل هندسی نمونه‌های خام (مخصوصاً نسبت سطح) نیز بر اتلاف حرارتی اثر قابل توجهی دارد. حجم بدین ترتیب که در نمونه‌های با ابعاد کوچک، میزان اتلاف حرارتی شعاعی بالاست و باعث کاهش سرعت احتراق می‌گردد. بنابراین از نظر ابعادی یک اندازه بحرانی وجود دارد، که زیر آن موج احتراق ناپایدار شده و از بین می‌رود [۹].

پس از اتمام فرایند سنتز، جهت خروج منیزیا، بوراییدها (مانند MgB_2 و غیره) و فلز Mg واکنش نکرده، محصول نهایی با H_2SO_4 یا HCl و سپس با آب گرم شسته می‌شود. محصول به دست آمده کاربید استوکیومتری با گرانولهای ریز ($5-1\mu m$) است. گفته می‌شود در حالی که در سایر موارد محصول حاوی حدود ۲٪ گرافیت آزاد است، از این روش می‌توان محصولی عاری از گرافیت تهیه کرد [۱۲].

در صورتی که پس از عملیات مذکور مقادیری از کربن و منیزیم در پودر سنتز شده باقی بماند، با عملیات حرارتی تحت خلاء ($1600^{\circ}C$ ، $2h$ ، 10^{-2} mbar) کربن آزاد و منیزیم رامی‌توان خارج کرد. لازم به ذکر است که پس از عملیات حرارتی در دمای $1600^{\circ}C$ طی ۱ ساعت، سطح ویژه پودر اولیه از gr/m^2 به $5m^2/gr$ می‌رسد. پودر به دست آمده با آسیای خردایشی^(۱)، آسیا

می‌شود. ناخالصی فولاد به وسیله اسیدشویی با HCl خارج می‌گردد [۱۰، ۱۱].

۱-۲-۱ روشهای آزمایشگاهی تهیه کاربید بور

۱-۲-۱-۱ روشهای تهیه پودر

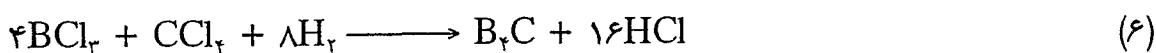
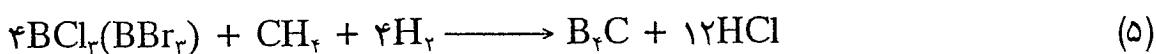
با استفاده از پلاسمای هیدروژن-آرگون، از مخلوطی از H_α , CH_α و BCl_α , پودر کاربید بور تولید می‌شود. بازده این روش بسیار بالا و محصول دارای محدوده استوکیومتری وسیع ($\frac{B}{C} = 15/8-3/9$) است و معمولاً از گرانولهای کروی ریزی ($20-30 \text{ nm}$) تشکیل می‌گردد [۱۰، ۱۱].

پودرهای بسیار ریز B_αC ($3-4 \text{ nm}$) با تجزیه حرارتی مخلوط H_α , CH_α و BCl_α به وسیله لیزر به دست می‌آید [۱۱].

پیش سازه^(۱) رسوبی آمورف B-C-Cl با واکنش CCl_4 با BCl_α در هپتان در حضور سدیم بدست می‌آید. پس از تجزیه حرارتی این پیش سازه، ذرات بسیار ریز و آگلومره شده B_αC همراه با 10% کربن اضافی بدست می‌آید. معمولاً پودر حاصل علاوه بر ناخالصی کربن حاوی ناخالصی‌های دیگری همچون SiO_2 , SiC , BN نیز است. این روش معمولاً بازده کمی دارد [۱۲]. علاوه بر روش‌هایی که تاکنون بررسی شدند روش‌های دیگری نیز وجود دارد که از طریق آن‌ها می‌توان اشکال دیگری از کاربید بور (به غیراز پودر ریز دانه) را تهیه کرد. اکنون به بررسی این روش‌ها می‌پردازیم.

۱-۲-۲-۱-۱ تهیه لایه نازک به روش رسوب شیمیایی از فاز بخار (CVD)

در این روش با استفاده از روش رسوب شیمیایی از فاز بخار (CVD) یک لایه جامد بر سطح پایه‌های مختلف نشانده می‌شود. هر یک از واکنش‌های (۵) و یا (۶) برای این منظور میتوانند مورد استفاده قرار گیرند:

معمولًا دمای انجام این عمل در محدوده ($1000-1800^{\circ}\text{C}$) است [۱۲، ۱۴]

از مخلوط B_2H_6 ، CH_4 ، H_2 یا BBr_3 با پلاسمای مایکروویو در محدوده دمایی ($400-600^{\circ}\text{C}$) لایه نازک نشانده شده است. لایه‌های نازک بور-کربن آمورف با سختی بسیار بالا (5000 Kg/mm^2) رسوب کرده‌اند و بیشترین ریزساختی برای نمونه‌های حاوی 38% کربن (خارج از محدوده یکنواختی فازی) بدست آمده است [۱].

۱-۱-۳-۲-۳ الیاف (۱)

از روش تهیه لایه نازک بر یک پایه، با بهره گیری از روش CVD، می‌توان برای تهیه الیاف بور نیز استفاده کرد. در این روش یا (الف) لیف کربن به عنوان پایه در نظر گرفته می‌شود و با نشاندن بور بر آن واکنش بور و کربن کاربید بور به دست می‌آید؛ و یا این‌که (ب) لیف بور به عنوان پایه در نظر گرفته شده و لایه B_4C (از طریق واکنش (۵)) بر آن نشانده می‌شود [۱].